

Υπόθεση T-193/04 R

Hans-Martin Tillack

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αίτηση προσωρινών μέτρων
και αναστολής εκτελέσεως»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2004 II - 3578

Περίληψη της διάταξης

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — «*Fumus boni juris*» — Επείγον — Σωρευτικός χαρακτήρας — Στάθμιση όλων των εμπλεκόμενων συμφερόντων
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

2. Διαδικασία — Παρέμβαση — Ασφαλιστικά μέτρα — Ενδιαφερόμενα πρόσωπα — Αντιπροσωπευτική ένωση που έχει ως αντικείμενο την προστασία των μελών της — Παραδεκτό σε υποθέσεις όπου ανακύπτουν ζητήματα αρχής ικανά να επηρεάσουν τα μέλη — Προϋποθέσεις
(*Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 40, εδ. 2, και 53, εδ. 1*)
3. Ασφαλιστικά μέτρα — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής — Δεν ασκεί επιρροή — Όρια
(*Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2*)
4. Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Έννοια — Πράξεις που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα
(*Άρθρο 230 ΕΚ*)

1. Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ορίζει ότι μια αίτηση προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, και επομένως μια αίτηση αναστολής είναι απορριπτέα εφόσον δεν πληρούται μία από αυτές. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, αν απαιτείται, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων.

άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, γίνεται δεκτή η παρέμβαση αντιπροσωπευτικών ενώσεων που έχουν ως αντικείμενο την προστασία των μελών τους σε υποθέσεις στις οποίες ανακύπτουν βασικά ζητήματα δυνάμενα να επηρεάσουν την κατάσταση των μελών τους. Ειδικότερα, μπορεί να επιτραπεί σε μια ένωση να παρέμβει σε μια υπόθεση αν είναι αντιπροσωπευτική σημαντικού αριθμού επιχειρήσεων που δρουν στον οικείο τομέα, αν οι σκοποί της περιλαμβάνουν και την προστασία των συμφερόντων των μελών της, αν η υπόθεση μπορεί να θέσει ζητήματα αρχής που επηρεάζουν τη λειτουργία του οικείου τομέα και αν δηλαδή τα συμφέροντα των μελών της μπορούν να θιγούν σε σημαντικό βαθμό από την απόφαση ή τη διάταξη που θα εκδοθεί.

(βλ. σκέψη 21)

2. Κατά το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου που έχει εφαρμογή στο Πρωτοδικείο δυνάμει του

Εξάλλου, η υιοθέτηση ευρείας ερμηνείας του δικαιώματος παρεμβάσεως έναντι των ενώσεων έχει σκοπό να καθίσταται δυνατή η καλύτερη εκτίμηση του πλαι-

σίου των υποθέσεων, ενώ ταυτόχρονα αποφεύγεται μια πληθώρα ατομικών παρεμβάσεων οι οποίες θα διατάραζαν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή διεξαγωγή της δίκης.

Τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις πληροί η διεθνής συνδικαλιστική οργάνωση που αντιπροσωπεύει άνω των 500 000 συνδρομητών σε 109 κράτη, αντικείμενο της οποίας είναι η προστασία και η ενίσχυση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των δημοσιογράφων καθώς και ο σεβασμός και η προάσπιση της ελευθερίας πληροφόρησης, της ελευθερίας των μέσων ενημέρωσης και της ανεξαρτησίας της δημοσιογραφίας, δεδομένου ότι η θέση που μπορεί να λάβει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων σχετικά με τα ζητήματα που ανακύπτουν ανάγεται ενδεχομένως στο πεδίο της αρχής της προστασίας των πηγών των δημοσιογράφων.

(βλ. σκέψεις 24-25, 28-30)

3. Το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής στην κύρια δίκη δεν πρέπει, κατ' αρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως προδικάζεται η κρίση της ουσίας της υποθέσεως. Εντούτοις, μπορεί να καταστεί αναγκαία, όταν προβάλλεται το προδήλως απαράδεκτο της προσφυγής στην κύρια δίκη επί της οποίας στηρίζεται η αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων, η απόδειξη περί υπάρξεως ορισμένων στοιχείων που επιτρέπουν να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό μιας τέτοιας προσφυγής.

(βλ. σκέψη 32)

4. Πράξεις ή αποφάσεις που μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, συνιστούν τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος μεταβάλλοντας αισθητά τη νομική του κατάσταση.

(βλ. σκέψη 38)